

Türkler Anadolu'da Nasıl Karşılandı?

Anadolu, Türkler tarafından fethedilmeden önce Bizans hakimiyeti altındaydı. Ermeniler, Gürcüler, Süryaniler ve Yakubiler gibi topluluklar Bizans idaresi altında yaşıyorlardı. Ancak halk, yönetimden memnun değildi; siyasi, ekonomik ve dini yönden baskı görüyordu. Ağır vergi yükü halkın belini büküştü. Baskı politikasına direnen azınlıkların ya köyleri yıkılıp yakılıyor ya da mallarına el konuluyordu. Ortodoksluk dışındaki mezheplere mensup Hıristiyanlar bile büyük zulüm gördüler; tehditlerle Ortodoks mezhebini kabul etmeye zorlandılar.

Türkler'in Anadolu'ya ayak basışı, Bizans boyunduruğu altında ezilen azınlıklar için bir kurtuluş umudu. Bu gerçeği ilk fark edenler Ermeniler oldu. Nitekim Malazgirt Savaşı'nda Bizans kuvvetlerindeki Ermenilerin savaş alanını terk etmeleri, Diogenes'i zor durumda bırakmış ve Türkler'in savaşı kazanmasında önemli rol oynamıştı. Ermeniler ne kadar doğru hareket etmiş olduklarını, Türkler'in Anadolu'yu fethetmelerinin ardından daha iyi anladılar. Sultan Alparslan ve Sultan Melikşah onlara topraklarını, haklarını ve özgürlüklerini iade etti.

Ermeni Patriği Basile'nin Selçuklu Sultanı Melikşah'ın vefatının ardından yazdıkları, Anadolu Ermenileri'nin Müslüman Türkler'e bakış açısını en güzel şekilde ortaya koymaktadır:

"Her tarafta barış ve hakimane bir idare kurdu. Bütün hükümdarlardan daha akıllı ve kudretli idi. Bildiklerimizin hepsinden de daha adil olduğundan kimseye keder vermedi. Yüksek fikirleri, adil ahlakı ve şefkati ile kendisini herkese sevdirdi. Böylece harp ve şiddetle değil, gönülleri kazanmak suretiyle hiçbir hükümdarın elde edemediği memleketlere sahip oldu. Eğer ömrü vefa etse idi, çok süratle artan kudreti dolayısıyla, Avrupa'yı da devletinin hudutları içerisine alacaktı." (Osman Turan, Selçuklular Tarihi ve Türk-İslam Medeniyeti, Turan Neşriyat Yurdu, İstanbul, 1969, s. 250., <http://www.harunyahya.org/kitap/seciye/TYS03.html - 24>)

Daha da ilginç, Anadolu'da yaşayan azınlıkların yanı sıra Rumlar'ın da Türkler'in yönetimini tercih etmeleriydi. Gün geçtikçe artan sorunlardan bunalan Rumlar da Ermeniler gibi, bölgeye adalet ve barış getiren Türkler'e sıcaklık duymaya başlamışlardı:

"Türkler'in pek geniş olan dini müsamahaları ve Müslüman, Hıristiyan farkı gözetmeden tatbik ettikleri adilane hükümet sistemi de Bizans tiranlarından bıkmış olan Rum ve Ermeni ahalisi için Türk hakimiyetini tercih sebeplerindendi." (Mustafa Akdağ, Türkiye'nin İktisadi ve İçtimai Tarihi, cilt 1, Cem Yay., İstanbul, 1974, s.1)

Kısacası Türkler Anadolu'da kurtarıcı olarak karşılandılar. Şunu da eklemek gerekir ki savaşlar, salgın hastalıklar, Bizans'ın zorbalıkları ve tehcir (zorla göç ya da hicret ettirme) politikası nedeniyle Anadolu'da nüfus oldukça azalmıştı. Böylece Türkler adeta terk edilmiş olan, tarım ve hayvancılığa son derece elverişli Anadolu topraklarında yerleşmeye başladılar. 13. yüzyıldaki Moğol baskısı sebebiyle ikinci bir göç dalgası daha yaşandı. Anadolu'nun hızla Türkleşmesi Devlet-i Ali Osmaniye'nin kuruluşuna da zemin hazırladı.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/turkler-anadoluda-nasil-karsilandi>